

Орландо. - Не се страхувайте! Той ще пропадне!

Валерио, като пристига. - Регентът държи реч на Кралския площадъ.

Всичките маски

- ~~Да~~ ^{го} да стидемъ да ^{го} видимъ!
- Да ^{го} чуемъ!
- Да ^{го} установимъ!
- Да ^{го} освиркаме!

Излизатъ, като тичатъ. Орландо остава самъ ^{го} до чешмата.

~~Той~~ ^{Като да се} ~~говори~~ ^{говори}.

Гластът и Ангелика. - Орландо! /Орландо не отговаря./ Орландо!

Орландо става и се приближава до работниците, наредени предъ ~~вратата~~ ^{вратата} на кафенето, около една маса.

Орландо. - А вие, какво мислите за свободата?

Единъ работникъ. - Че тя е мила, господине.

Орландо. - Благодаренъ, ~~вамъ~~ ^{вамъ} приятели.

Гластът и Ангелика. - Орландо! ^{Или} Изгледа, както Арлекинъ я ^е (описва). Най-после, Орландо, ~~не~~ ^{наистина} не желаете да ми отговорите?

Орландо. - О! Госпожице, ~~азъ~~ ^{азъ} ви моля да ме извините. Много съмъ заетъ.

Ангелика. - Най-напредъ не ме наричайте госпожице. Смѣшно е! Всички ме наричатъ Ангелика.

Орландо. - Много работи ме чакатъ, Ангелика.

Цълува я ^и ръка.

Ангелика. - И после, не ми цълувайте ръка ~~ми~~. Прегърнете ме! Всички мои приятели ме прегръщатъ. /Скача на края на чешмата и той я цълува по двете ^{страны} ~~руки~~ /Дубаво и сега, обемете до мене. /~~се~~ ^(се) болга на чешмата и го принуждава да седне. /Не ми показвайте, че сте заетъ! Това ми говорите отъ единъ месецъ.

Орландо. - ^И Това е истината.

Ангелика. - Когато единъ човекъ иска да бъде свободенъ, той може да бъде. Тъкмо това вие не искате.

Орландо. - Мислите ли?

Ангелика. - Наистина, азъ не ви разбирамъ: да хвърлите въ безъ ^{предна} ~~предна~~ ^{цълия} ~~цълия~~ градъ ^{заради} ~~заради~~ мене и да не дойдете на ^{другия} ~~другия~~ ^{денъ} ~~денъ~~ да ми кажете добъръ день!

Орландо. - Все пакъ дойдохъ на ^{другия} ~~другия~~ ^{денъ} ~~денъ~~ да ви кажа добъръ день.

Ангелика. - О! Да, ~~официално~~ ^{официално} посещение! Това не се смѣе. Азъ дори не можахъ да ви благодаря. ^{И най-после} ~~и най-после~~ вие сте герой.